

6. szám.

Február 10. 1877.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

L'état, c'est moi.

Kié hát az egész ország?
 A királyé? Dehogyan az!
 Trón, korona csak czifraság:
 S az alkotmány csak ragasz;
 Uralkodó csak a bank,
 Övé a legfelsőbb rang.
 Félre innen országnagyok!
 Most az állam én vagyok!

A törvényhozás csak humbug,
 A nemzet pigra massa,
 Arra jó, hogy kipréseljük
 Mig nálunk áll a Cassa.
 Papirt ad ki csak a bank,
 Beváltja a nagy harang.
 Arany csak az, mi „nem”
 ragyog —
 Most az állam én vagyok!

Haereditario jure
 Nyim a birodalom!
 A kormány csak végrehajtó:
 Én vagyok a hatalom. —
 Ha az egész ország pang,
 Akkor virágozik a bank.
 S láthatjátok, hogy ez nagy ok,
 Mert az állam én vagyok.

Értem izzad paraszt, munkás,
 Érttem harcol a sereg;
 Arra nekem semmi gondom:
 A parlament mit csereg?
 A törvény csak üres hang,
 Ha be nem váltja a bank. —
 Jó lesz nektek; mit „ott”
 hagyok,
 Most az állam én vagyok.

Luk-ám.

A SZÁMÜZÖTT MITHAD.

EGY sorsa mindenütt a profétáknak;
 S kereszténynél török se jobb e részt. —
 Kik boldogítani másokat kívánnak,
 Maguk fejére hívják ki a vést.
 Hajdan Mahomedet üzék, ma Téged.
 Ne bánd! Mi sem vagyunk jobbak, mint néped.
 Ez axioma! A példa közel:
 Rákóczink török földön porlad el.

S mi már minden reménykedést, bizalmat,
 Mit Általad hazádba helyezénk,
 Rendülni érzünk, hogy Téged elmartak;
 Mintha nem lenne nálunk is eként! —
 Mig osztályrészed egy viharvert gálya:
 Ellenidé a büntudat aggálya;
 De oh, ne vádold — és ne féltsd honod:
 Hazánk is áll, bár csúfosan bukott.

Van egy nagy ujitónk nekünk is, Mithad,
 Ki még él mint Te, s mint Te: hontalan.
 Ki ez? nem mondom, de azért gyanithatd:
 Jegyezve csillagok fölébe van.
 Nevét hiába fölvennem nem illik,
 Megéljenezni meg — policzájwidrig.
 De Téged, kit hazád számkivetett:
 Hozzá vet a bolyongás, ugy lehet.

Oh, ne kerüld el őt! S vigaszt találjon,
 Egymás bús arczán csüggve, lelketek.
 Hasonló nagy kin nem bánt e világon
 Senkit, s nem érti más kivületek!
 A kézzsoritás, mit ti ketten válttok:
 Lesz két testvér nép egy sorsára zálog.
 S a köny, mely égend kettőtök szemén:
 Két nemzetén csillog fel, mint remény.

Don Pedró.

Lucam indítványa a bankkérdés megoldása tárgyában.

I. Állitassék fel a magyar nemzeti bank,

de:

2. Alapja az osztrák bank jegyeiben tétessék le 120 millió erejéig. Magyarország köteles lesz ezen alapul szolgáló bankókat 4 év leforgása alatt aranyra beváltani.

3. A bank csak azon váltókat számítja le, a melyek W o d j a n e r által girálva vannak.

4. Valamennyi R o t s c h i l d magyar gróffá neveztetik.

5. A bank igazgatója okvetlen L ó n y a y Menyhért legyen.

6. A bank részvényeire csak azok irhatnak alá, a kik kimutatják, hogy legalább 20 részvényük van az osztrák bank részvényeiből. Ha ezek mindent alá nem írnak, a maradékra magyarok is irhatnak alá.

7. A bank közgyűlésén azomban csak azok birnak szavazattal, a kik az osztrák banknak is részvényesei.

A muzeum folyosóján,

a képzőművészeti tanács gyűlése előtt.

(Faktum.)

— Ugyan kérem hol lakik Czanyuga muzeumi titkár ur? Vidéki ember létemre nem tudom itt a járást.

— Was pelieben?

— Nem tetszik tudni magyarul?

— Pitte tajcs.

— Wo wohnt hier Herr von Czanyuga?

— Ah ter Czányuká, ta ti zweiti thir.

— Ich danke mein Herr! Zu wem habe ich die Ehre?

— Ich pin H u s z a r!

— Sie dienen wohl bei der gemeinsamen Armee?

— Oh pitte, i pin Püldhauer und Landesrat fir tie püldenden Khinst von Ungarn.

Tableau!

*

— Ugyan kérem, csakugyan országos képzőművészeti tanácsos az ott, a ki nekem úgy felelt, hogy ter Czanyuga wohnt ta ti tir.

— Khirek, wie majnenez?

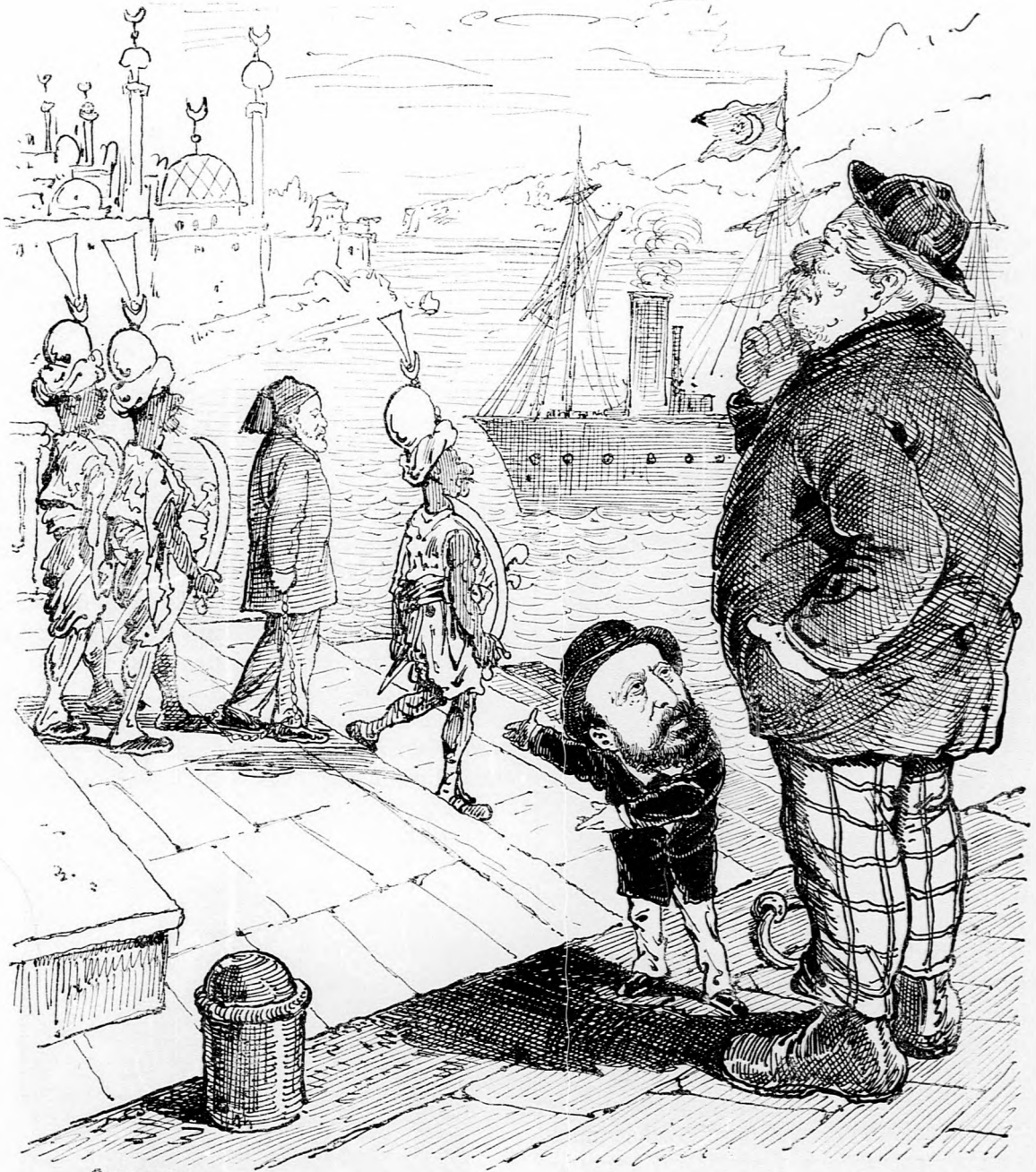
— Zu wem habe ich die Ehre?

— I haisz doch Eng el, und bün Mütgüld fün dém Landeszkinstler- Róth od, was hat heut a Sitzung.

Tablissimeau!

A TANULSÁG.

Helfi Náci. Látod Baldácsy bácsi, hiába sympathirozol velök, mégis barbar nép ez a török; hogy bánik a miniszterelnökével!

Baldácsy. Ellenkezőleg azt tartom, — hogy ez az igazi alkotmányosság! Nálunk is így kék elbánni a miniszterekkel!

Helfi. Ebben már megint igazad van.

TALLÉROSSY ZEBULON

az egy forintos közvacsorán.

No de mar ide el kel menyi. Tizenöt forint hin oder her; — ha kegyelmes uram miniszter segíti nekünk csinálni »bankot«; ilendő hogy mink meg kegyelmes aszonyoknak segítsünk csinálni »asztalt«.

A mint beliptem, mar ajtoban elfogta engemet kedvezs komamaszony, tüzről patant menyecske: no az ilyen korcsmarosne melet mar magam se nem bannam lenyi szeginy leginy.

— Hanem hat maga, lelkem komamaszony, papista-e, vagy kalvinista? No csak azért kirdezek aztat; mer in szeretem »Ur vacsorajat« kettős alakban kiszolgáltatva latnyi, tudniilik megenni és meginni valo alakban. — Mingyart eczerre ot termete meletem, mintha volnik Tünderkastilban Magyarországon elbűvölt huszár obsitos, Hebe kisaszony, hozta nekem poharat, pezsgővel. Hanem elib latnyi akarta az egy forintot. »Ugyan jo volt! köszönök alázatosan; hanem kirek mig egy poharval draga nagysad, mert ez nem ment le egészen, aztan inkab a pohar fenekibe töltesen, aba több megy.

Soha nem tapasztaltam mig olyan nagyon, milyen nagyon szeretik engemet? A mig eczer

körül setaltam teremtet, minden asztalhoz meghittak engemet.

Olyan nagyon kedvezs vendig voltam, mintha most gyünnim Konstantinapolbul. Mire észrevetem, kilenczer vacsoraltam, s itam anyit, mint egy egisz deputatio. — Oh ha tudnanak azok a szeginy arvak, orszagos kised-

ovoba, hogy menyit kel mi nekünk inynya azért, hogy őket tisztessigesen fölneveltethesünk: haladatosagot soha nem elfelejteninek.

De bizony mar ijfil feli kezttünk belefardnyi mind a keten. T. i. Én, meg a pugyillarisom. Belém »be«, abbul meg »ki« nem férté töbsemi. Maradt még csak egy forintom komfer-tábelre.

Hat, a mint ki akarom szöknyi ajton, mig eczer elfogja engem kedvezs komamaszony, nyajas mosolygasaval: »no Zebulon bacsí, tudom, hogy vacsora után szivarozni is szokot: vegyen belöle egyet: csak egy forint!« Agyiö utolsó forint!

De mig aztan garderob ajtoban izs uton-allo kis keresztleany elzarja utamat; s kinalja egy üres katulyabul, kiben volt valamikor czukedli: »hat in tölem nem vesz semit? keresztppapa!«

»Rubintom, kis keresztleanyom nem fir mar belim semi.«

»Az nem tesz semit.«

»De hisz ebe a skatulyaba izs nincsen semi.«

»Az sem tesz semit.«

»De az én zsebembe sincs mar semi!«
Ez aztan capacitalta.

De mar most, hogy megyek ijczaka haza kalvariaig gyalog? uton kirabolnak, s minthogy nincs pinzem, elveszik oramat. Egy jo gondolatom tamat. Elkezttem odakin utczan inekelnyi: »Lajos bacsí azt izente, hogy nincs elig régi mente« uczu

eczere ot termete meletem constabler; a ki meg fogta galeromat, s elkisírte engemet hazaig, golya utcza sarkaig, mig tamogatot izs, az Isten aldja meg írte a derik embert a gazdájaval együt jartaban keltiben! Holnap beszilek Talian Naczival, hogy interpelaljon meg e miat belügyministert: van-e tudomasa rula, hogy egy kipviselőt constabler uczan vigig kisírte, minekutana anak előte finyes ijczaka üt utolso forintig kirabolnak? szandikozik e ezen r a b l o k e l e n izs kihirdetnyi s t a t a r i u m o t? a mi azoknak aligha nem volna kivanatos?

A CSÓK.

— Írta az **Andrássy Dóczija.** —

Váltották jegyzék helyett:

Egy ur **Ignatieff.**
Egy asszony **gr. Zichy Ferencz.**

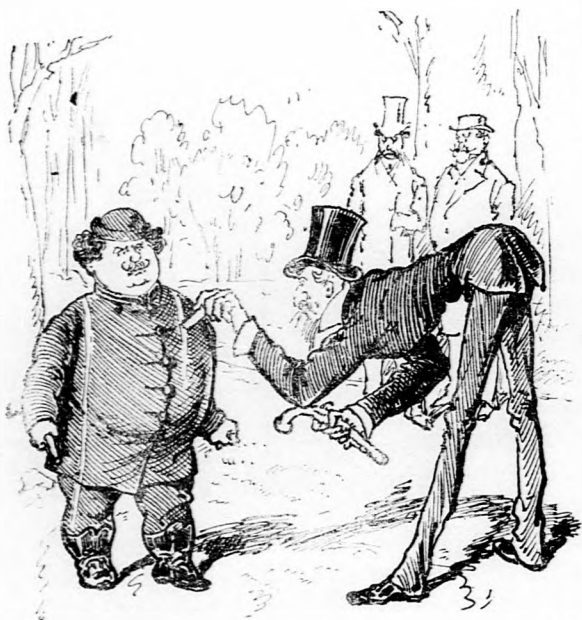
— — — — Jer hát közel egészen,
Nem rezon azt kiáltani merészen,
S nem értik azt meg csak a suttogók,
Hogy mi az édes, diplomata csók.
Nincs abba' jog, se akarat, se szándék,
Nem csere az, de kölcsönös ajándék,
Szüli a percz, váratlan alkalom,
Midön egy szikra gyujt két kobakon.
Édes a csók, ha alszik kedvesed,
S mit önként adna: lopva elveszed;
Édesb a csók, ha durczás ajakat
Megrablasz csókért, melyet ő nem ad,

Legédesb csók, ha mindkét ellenfél
A csókot adva, csókot lopni vél.
Ha vágyát érzi csak, de nem jogát,
Csak venni vágy, s nem gondolja, hogy ad.
Am ilyen csókot is százat terem
A confenerentialis terem.
De a mi ennek is még mézet ad:
Ha a sajtó, az irigy, ostoba,
Mint örszem leskelődik rá s reád,
S jön percz, hogy rád ér: no most vagy soha!
S a karba kar, bajuszra bajsz repül,
S minden courage a csizmaszárba gyül,
Az indóházban első mindenik,
Mindenik csókol és csókoltetik.
Zichy mint buvár a mely vízbe ére,
Leszáll a pillanatnak fenekére.
Oh egy rövidke perczben mennyi kincs!
Nem csók az hidd meg, a mi tiltva nincs.

GÖMBÖCZ és CSUKLI.

VISZONTAGSÁGOS REGÉNY VERSEKBEN.

Irta JÓKAI MÓR, illusztrálta 40 képpel Jankó János.

33. Pisztolyokra mennek. Gömböcz mert vastagabb :
Húznak mellényére kréta vonalakat ; —
A mely lövés e két vonalon túlesik,
Az nem lesz érvényes, azt semmibe veszik.

35. Gömböcz lö először : ő a bátrabb bajnok !
Jól járt Csukli, hogy a dereka elhajlott ;
A golyó épen ott surrant el mellette :
Egy légy volt rajta, azt épen eltreffelte.

34. Viszont Csukli urnak hosszabb a termete :
Annak kabátjára, (mivelhogy fekete.)
Krétával k e r e s z t b e húznak egy vonalat .
Azon feljül löni — lehet ; de nem szabad.

36. Gömböczöt a golyó majd keresztül furta :
Az a szerencséje, hogy a nyaka kurta ;
Mert, hogyha a feje volna zsiráfnyakon,
Az a rossz golyóbis csapta volna nyakon !

37. Ezzel becsületnek mind elég lett, téve :
Jó hogy nem tettek kárt egymás életébe.
A félreértésért bocsánatot kérnek,
S együtt vendéglőbe nagy inni betérnek.

39. Csukli ur és neje szint így zuznak lánczot :
S ezzel helyreütik a bomlott bilánczot.

38. Gömböcz ur azonban és élete párja
Hymen rózsalánczát menten elnyirbálja.

40. S kiki elveszi a hozzá illő társat,
Es tartják azontul egymást jó pajtásnak. —
Megalégedvén így a symmetriával,
Zengedezük, mi is, hogy »Kiki párjával.«

MINDENVÁRÓ ADÁM

egy heti hírlapi élményei.

Kedd. Hogy a lánczos mennykő csapkodjon ennek a taktikás miniszteriumnak a csizmaszárába! (a mi nincs.) Még zsandárokkal kísérteti a városon végig a Lajos bácsi hazahívására induló deputatiót! — S csak legalább a keleti kérdésben tenne eleget az én kívánságomnak! Mért nem izeni meg a háborut stantepede annak a kutyahitű muszkanak! Magam is előkeresném a nemzeti — ősi mangaletamat, a ki 48-ban úgy megrugta a pofámat mikor elsütöttem, hogy majd ottmaradtam a csatatéren! — S még a konstantinápolyi küldöttségünknek sem akarja megengedni a fényes fogadtatást! Hát alusznak azok a pestiek, vagy mi? Nem tudják elkergetni azt a Tiszát? Az a Verhovay is egészen ellágyult már! Hát nem tud erősebben odamondogatni neki? Ha nem talál a szótárban elég erőset, menjen el studérozni a bumszti kellerbe, s szöktesse meg az ilyen minisztert. Nem olvasok több ujságot!
Szerdán. (csakugyan nem olvas.)

Csütörtök. Hála legyen a mindenhatónak! Lajos bácsi gyönyörűen beszélt. Megígérte, hogy nem jön haza, a míg a nimettel bajunk lesz. Egy kő esett le a szívemről. Ezuttal bebizonyult, hogy »az o k o s a b b nem enged.« — A jámbor törökök is megkezdtek a szegény szerbekkel az alkudozást. No ezt ugyan okosan tették. — Hála istennek, hogy nem lesz háború: nem kell a töröknek segítségére menünk. Már most még csak azt kitudjam csinálni, hogy a négy fiamat mind untauglichnak fogadják be az Assenturungnál, akkor aztán rendbe lesz az egész világ. — A bankügyben Tiszáék kiegyeztek. Ez nekünk jól esik. Majd nagyot ver rajtuk Kazivor, meg a Verhovay ezért. Az meg nekik fog jól esni. Csakhogy így ütött ki!

Pénteken. (Nincs lap.)

Szombaton. Hát ez mi a fészkes fránya megint? Ujra zsandárokkal fogadták a deputatiót? Még a lánczhidon is meg kellett fizetni minden embernek a két krajczárt! Disznóság! Már most a Konstantinápolyi küldötteket is így fogják kísérni pandurok között. Az a Tisza is hazaérkezett Bécsből. Bizonyosan elárulta a hazát, annak az árát hozta meg. Ezt remélem. Csak van jó dolga, hogy nem veszett össze végkép a németekkel. Ugyan hatalmasan lepipálta az a Talián Náczi, meg a Madarász Jóska! Majd lesz erre olyan felelet, hogy lehet rá visszafelelni Verhovainak.

Vasárnap. Nem felelt semmit! Ezt már becslöm. Ilyen az okos ember! Nem is lehetett arra! Holnap megy Bécsbe vissza. Megkötí a hazaáruló alkut. A bank meg fogja vesztegetni a képviselőket. Minden szavazat százezer forint. A Zebulon komám

is kap belőle. Annak a felét mingyárt elkérem tőle kölcsön. Ijedtében a Tisza a konstantinápolyi kül döttségnek a fogadtatását is megengedte.

Csak lesz anynyi eszük a rendezőknek, hogy a menetet a városon keresztül fogják vinni, utba ejtve

a Sándor házat, hogy ott énekelhessék el Tisza boszujára: »Midhát basa azt izente, Hogy nincs elég regementje. Ha még tizenegyszer azt izeni, Mindnyájan elfogunk menni!« Hadd egye a mérég érte!

Hétfőn (nincs lap.)

Kedden. Tyhüh!

Kutya, meg a májja! Midhát basát elcsapták, Tisza Kálmán leköszönt. A török megbolondult. A bank nem okosodott meg. Tisza megy; — Edhem jön; Lónyay közelit; Ignatieff itt van; — Lucám marad; — a fiamat viszik; megbukunk és illuminálunk. — Ejh uram Isten de mindent megadtál, a mit kívántunk! Hát már te vedled tréfálni se lehet!

A bolcndok estélyéből.

Ugy menjel, hogy itt maradj!
Ott is hagyj, de el is hozd;
Négyszegletű kerek legyen;
Köbül csinált rántotta;
Ép maradjon összetörve;
Egész legyen, mégis fél;
Forró legyen, de hideg;
Oly jó legyen, hogy szidhas-
suk:

S olyan rossz, hogy megdicsérjük;
Nyulj hozzá, de meg ne fogd;
Hozd be, hanem hagyj kívül;
Ugord át, de meg ne mozdulj!
S hogy ha mindezt megteszed:
Adok fel egy lehetetlent,
A mi elől megszaladsz:
Mondj egy még nagyobb bolondot,
Mint a minőt én tudok!

(P. N.)

A HELYZET.

Péchy Tamás }
Tisza Kálmán } (egymáshoz.) Hogy érzi magát, *téns ur?*
Sennyei Pál }
Majláth György } (egymáshoz.) Nevezzük egymást *excellen-
tiás urnak!*

TISZA AGGODALMA.

— Csak azt ne kérdjék ajánlatom felől Auerspergék, a mit a turósgaluskával kínált légatus: »Mit is tett szett csak mondani?«

Ujságfaló álmaiból.

— K u t s k e r bécsi érsek »a lelenczház védelmére« című cikket irt. — D r. S p i t z e r Leo közelébb a bitor-
nokok sorába emelkedik. — A b é c s i n e m z e t i b a n k
szép sikerrel mutatta be Shylock szerepét. — F e l e k i visz-
szautasította a magyar kormány ajánlatait. — G r. L ó n y a i
Menyhért ez idén nem fog nyilvánosan játszani. — L i s z t
Ferencz bankügyi munkája megjelent Tetteynél teljes zene-
karra átírva. — N e r i s s a, a shakespearei soubrette, Sánthá-
ban megtalálta személyesítőjét. — S z i g e t h y Jolán mu-
latságosan mókázott Lancelot szerepében.

A VÉNIFJU LEGÉNY.

Irta VÁLYNÉ JÓKAI ESZTER.

(Folytatása.)

Már hiába, oly csodálatos az embertermészet, bőszen bennünket az irigykedők serege, még is mindég azon vagyunk hogy felköltstük, okot adjunk az irigységre. Ohajtjuk az irigylendő sorsot.

Danika első pár nap édes anyja eltávozta után nagyon érezte hiányát, a megszokott függést nélkülözte. Különösnek tetszett neki, hogy nem tartja minden lépten nyomon valaki szemmel, és nem figyelmezteti szüntelen egyért is másért is. Hanem utobb tetszett neki az önálló; állapot sokkal élénkebb lett, hogy nem kellett minden tetteről szaváról számolni. De az eddigi nevelésnek vagy inkább szoktatásnak, — mert a nevelés alol rég kinőtt, lévén negyven éves gyermek — édes anyja azt tartotta a gyerekek akár mily nagyok is csak gyerekek» ugy bánt hát az erős önakarattal bírő anya teljes kora fiával is mint kis gyermekkel, a minék az lett a következménye, hogy a különben természetből is félénk gyerekből bátortalan ifju, és gyáva férfi lett.

Szép holdvilágos este volt. Katka egész dél-után Janka nénjének segített szobáiban egyet más elrakosgatni, este aztán érte mentek, édes anyja, Danika, meg a két kisebb leány. A kis csacska Piroška azon évődött Katkával, hogy miért hagyta otthon Dani bácsit? mikor az az ő kedvéért maradt itt, már ha ugy is menyasszonya, hát vigye magával ne hagyja el mert az nem szép, ugy-e neked se tetszenék ha a völegényed itt hagyna? de lásd érted jöttünk Dani bácsi alig is várta ám az estét. Sok minden bohóságot össze vissza fecsegett a család kis kedvence, szegény kis Katka irult pirult, a többiek meg kaczagtak zavarán. Danika semmivel sem tudta a kis fecsegőt elcsitítani, Katka sürgette, hogy hát induljanak azafelé. A sietős elindulásnak az lett a következménye, hogy mikor már szépen hazasétáltak akkor vette észre Katka, hogy szekrénye kulcsát ott feledte Jankánál, pedig a nélkül nem lehet egy óráig sem itthon, neki arra most mindjárt szüksége van.

— Hisz érte megy Dani bácsi azért a te kulcsodért — ajánlotta a kis Piroška Danika helyett. Az pedig több okokból is azt szerette volna indítványozni; hogy menjünk azért a kulcsért mindannyian vissza a papékhoz. De biz ott csak a kis Piroška terve lett elfogadva — menjen Danika maga egyedül, pedig éjféljárt volt az idő!

Ment, ballagott félénken tekingetve jobbra balra, hátra sokért nem mert volna tekinteni, még ez sem történt vele soha, hogy ötet ne kísérte volna valaki esti kilencz óra után, ha más nem egy kis pesztonka ment vele örzől. A közel mult időben

is mindég hazakisérte Miczi a nála látogatáson volt urfit, és Danika azt igen természetesnek találta, hogy Miczi nem félt egyes egyedül haza menni.

Bár csak azt mondhatta volna most, hogy küldjenek vele egy lámpásos fiut, de a hold, Danikát kétségbeejtőleg tisztán ragyogott.

— Eh mitől félhetnek?! — bátorította magát hősünk — mindjárt ott leszek már, visszafelé meg majd futhatok, s majd azt mondom siettem a kulcsal.

Azomban a mint a templom elé ért melyen tul volt a paplak, hall valami szokatlan p i m, p i m hangot, nagy ijedten körül tekint hát látja, hogy a templom árnyékban levő oldalánál egy rendkívüli nagy madár emeli szárnyát és hallhatja ismét azt a siralmas p i m p i m p i m hangot. Nagy tarajos fejét előre nyujtva mintha épen fölakart volna szállni.

Nojszen Danikának sem kellett több, szegyen a futás de hasznos, szaladt vissza lélek szakadva.

— Háni néni jöjjenek szaporán. a béresek is mind, egy iszonyu madár kukol a templom mellett akkora szárnya van mint egy ponyva, de talán valami baja lehet: mert a mint én közeledtem hozzá, vékony rezgő hangon sipította pim pim pim. Bizonyosan félt tőlem, azt a szárnyu nagy szárnyait fel emelte mintha el akart volna repülni, de nem birt, én hát vissza siettem segítségért, mert több ember kell ahoz hogy elfoghassuk azt a nagy — Griffmádarat — vágott kaczagva a kis Piroška Dani bácsikája nagyszerü madárfogó kedvébe — a biz ugy is tudom nem lesz egyéb mint valami elkésett pulyka az szokott olyan pipipi hangot adni, nem hiába férfigyerek Dani bácsi, azt se tudja. Majd meg fogom én, éjjel a legmérgeőbb kanpulykát is könnyü megfogni, nem ijedek én meg tőle — ajálkozott a kis hősöködő leány, mialatt már elébb levetkezett ruháit ismét felöltötte.

A Háni néni is kis leánya véleményén volt.

— A bizony meglehet tán épen az én Janka leányom pulykája, a fiatal menyecske nem volt elég gondos az este össze keresni baromiait. Parancsolta hát a jó anya egyik leánycselédnek, hogy menjen nézze meg azt a pulykát, és ha csakugyan a tiszteletes asszonyé vigye haza neki. Katka ott feledett szekrénye kulcsát pedig hozza meg.

Danika azt sehogy sem engedte. A kulcsot meghozza ő! hanem akkora pujka még nem volt a világon, az dolgot fog adni több embernek azt elfogni és bárhova is elvinni, annak a tarajos feje nagyobb egy szakasztó kosárnál.

— Szép idő van gyerünk hát mind, lássuk azt a különös nagy fajta szárnyas állatot — válalkozott

az egész kis társaság, a cselédeány is jöjjön haza szállítani az eltévedt szárnyast — rendelte Veressné asszonyoság. De ki fogja meg? — kérdezte aggódva Danika, nem bírván abeli félelmét eltitkolni, hogy ő hozzá nem nyúl: mert ő mindenféle élő szárnyas állattól szörnyükép irtózik, kicsi kora óta a mikor egy páva majd kivágta a szemeit; ha a kis libapásztor leányka nem futott volna segítségére, most egy szeme sem volna és most nem láthatta volna meg azt a szörnyeteg szárnyast. Megfogni pedig semmi esetre sem segít, hát csak hívják azokat a béreseket.

— Mondtam már, hogy megfogom én — vállalkozott újra Piroska — nem is férfigyerek dolga a baromfi fogás; — biztatta a kétségeskedőt a kis leány, és indult nagy bátran előre a leánycseléddel. A többiek is mind utánna. Danika ugyan váltig mondta, hogy egy pár bérest jó lenne dorongokkal magokhoz rendelni: mert azt el nem fogja ám pusztá kézzel senki. De a sok önhitt asszonyép csak kaczagta, és ígérte mindenik, hogy bár mekkora is, egymaga elfogja: mert ilyenkor a szárnyas állat nem lát.

(Folytatása következik.)

Az országházból.

Az Albert
apjára hara-
gudtak meg sa-
Bélát adták ki
vesztege-
tési kísér-
letért.

»Ugy kell a
Bélának, elő-
ször minek vi-
seli az én ne-
vemet? másod-
szor, minek fu-
sheoroz az én
mesterségem-
be? — Albert.

A B U C S U.

— Bodenstedt. —

Hegypályán zúgott vonatunk át,
A szép május havába' volt,
A völgyben lenn zászlók lobogtak,
S hosszú processió dalolt.

Elül a pap hit- és reményről,
Bár nem hallám föl szava t,
De ily kitátott szájából még is
Az ember egyetmást gyanit.

Igy mentek Mária szent képéhez.
Elnyujtván a litániát . . .
— S a koresmáros, ki nagy róka volt.
E nap jó üzletet csinált!..

Jöldvály István.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **F. L.** Kolozsvártt. A küldeményt hiány nélkül vet-
tük. Tutto in ordine. — **Gajdács.** Ez önnek is szól. — **F. I.**
Budapest. Nem különben. — **Akkor és most.** Epe-grammok,
stb. igen gyarlók; kivált az utolsók. — **Merev törvényesség.**
Nem nyilvánul benne anynyi bölcsesség, hogy a fölelevenítést
megérdemelné. — **Gózon.** Sikerült fordítás. Minél előbb. —
B. E. A javát besorozzuk. A jó szükséges is mindég. —
Párisi magyar egyesület. Szíves köszönöket köszönjük. —
Uzubú. Tulnyomó benne a bú; ezért az egész elúszik. —
G. A tanácsokkal közelebb szolgálunk azoknak a kik rászor-
ultak. — **H. L. Földvár.** A pár apróság már meg is jelent;
köszönjük. — **Romulus.** A »Debreczen«-beli cikkének ér-
téke nem fedezi azon összeget, (15 kr.) melyet a postásnak
fizettünk érte. Mindenesetre emeletes gorombaság, ilyen
valamit küldeni bérmentetlenül. S az ilyen levelek nem ves-
nek el! — **F. Z.** Jó indulat sugalta, de hosszas. Rövidebben!
— **Tormás Virsli.** Biz azt Liszniai írta. Az Üstökös különben
nem is »garantirozta« Petőfi szerzőségét; a közlésre pedig
méltó volt. — **K. A. Sz. Rosz.** — **Adomás valóságok.** Ne kö-
zöljük! Telik onnan jobb is. — **Barátimhoz.** Stb. Életjelnek
nem életjel. Tüzesebben és több csinál! — **Klára asszony.**
Püpos, sánta, és keféletlen vers. A forma minden! — **Léva.**
M. Lehet rajta nevetni. — **Arad. J.** A tenorja élczes, nem ke-
rekded azonban az egész, s a végén csütörtököt mond.
Javítani kellene. — **Vác.** (E. G. B.) Hasznát vesszük. — **Nim-
ród.** Apróbb közleményeiben több az élénkség. Ez már
avultas tárgy is. — **Csernye, Z.** Az a régi furcsa természetrajz
érdekes adalék lesz; használjuk. — **Kis hamis.** Jó az a vers,
csak ki kell reparálni: a bevezetés és befejezés is fölösleges.
A közepe épen elég. — **Gézenguz.** A »Humbug ur« mint
látszik magán-egyént persifál; ha megérdemli sem közöl-
hetjük. Az adomák nem ujak. — **Mogyorós.** Brzorád R. I.
Soraiból örömmel győződünk meg, hogy ön bár nem szü-
letett hazánkfia, jó magyar nem csak szívvel, de szóval is.
Azt a nyomtatványát is, mely okmánytárunkba került, csak
a benne maradt sajtóhibák tették furcsává. Fő kérdés az:
jók e malomkövei? pedig azok, úgy tudjuk, jók. Üdvözlét
és béke! — **Szalók.** Jön. — **C-s.** Rajzaiból az egyik beválik.
Folytassa. — **Több kéziratból,** melyek itt szóba se jöttek,
nem lett prédikációs halott.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAIMÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN
Athenaeum-épület.

Budapest Baratoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Első ügyvédi ügynöki iroda.

Elfogadok minden megbizást, mely Budapesten közbenjárást, megszorgalmazást, értesítést stb. igényel.
Díjak előre fizetendők, egy fél napi időnél többet nem igénylő eljárásért 1—3 frt.

Irodám székhelye Budapest, lövész-utca 5. sz.
Réső-Ensel Sándor,
köz- és váltó-ügyvéd.

A hires 30 éves valódi szirmiai zárda- szilvoriumnak

egyedüli főraktára
BUDAPESTEN:

ÉDER ANTAL GYULA
zongora üzletében

váci-utca 12. szám alatt létezik.

Ára nagy pezsgő-üvegben 1 frt 20 kr.
pintes üvegben 2 frt — kr.

Szétküldések, előpénz és utánvétel mellett, minden irányban mindenkor pontosan teljesíttetnek.

LŐPOR,

fehér és fekete (svájci és angol) továbbá

ROBBANÓPOR

(dynamit), gyújtókanócz, gyutacs, töltények, valamint minden néven nevezendő lő- és robbantó anyagok a legolcsóbban kaphatók

É D E R

I. kir. löpor-kereskedésében, Budapest, Iroda: IV. kerület, váci-utca 12. szám alatt. Fennáll 1850. óta

Löpor-árak:

1 kilo legfin. svájci vadászpor dobozban 2 frt 20 kr.
1 kilo angol fehér vadászpor dohányszacsokóban 4 frt 60 kr.

A láda és bepakolási díj:

1 kilonál 25 kr., 2 kilonál 30 kr., 3 kilonál 40 kr., 5 kilonál 50 kr.

Megrendeléseknél az ár egyuttal megküldését kérem.

HIRSCH P.

czipő-gyára Budapesten, országuton 43. sz.

Kerepesi-út sarkán,

Hölgyeknek:

Fűző topán erős bőrből lakkorral és szögezett kettős talpi al esős időre 2 frt 70 kr.
Topán gummihezóval s lakkorral finom bőrből, kettős talppal erős . . . 2 frt 90 kr.

Uraknak:

Topán borju- vagy bagariabőrből, szögezte, csavarmunka igen erős 3 frt 80 kr.
Ugyanez orosz lakból 4 frt 80 kr.
Csizma vízhatlan kettős bagariabőrből háromsorosan csavart kettős talppal 8 frt 80 kr.

Megrendelések a pénz beküldése vagy postai utánvétele mellett a leggyorsabban teljesíttetnek.

Arjegyzekek kívánatra ingyen.

Különös figyelemre méltó!

A hirneves
dr. FORTI-féle
sebtapasz,

mely rendkívüli gyógyereje, elválasztó, érlelő s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszerűs mind gyökeres gyógyulást eszközöl különnemű bajokban. Egy csomag ára 50 kr, nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással együtt postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész úrnál, király-utca 7. szám.

Bécsben Pleban F. X. gyógyszer-tárában, Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszer-tárában, Freitung 7. sz. Herbabny G. gyógyszer-tárában, Neubau, Kaiser-strasse Nr. 90. — **Grácban:** Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren.

Továbbá kapható **Budapest:** Jezovits M. a nagy (3) korona-utca. — Ifjabb Dr. Wagner D. gyógyszer-tárában a váci utczában, és id. Dr. Wagner D. gyógytárában, váci boulevard 59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-utca 2. — **Telkesy J.** udvari gyógyszer-tárában a várbau, — **Wlascshck E.** gyógyszer-tárában a Krisztina városban. — **Frum J. Schwartzmayer K.** gyógyszerész, viziváros főutca. — **Schwärdorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Ráczváros) főutca. — **Alsó-Lendván:** Kiss B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M. gyógyszer. úrnál. — **B.-Ujfalun** Sárrethy L. — **Békés-Csaaban:** Biener B. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:** dr. Róthschmek V. E., Tamássy K. és Göllel N. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:** Schüttág J. és Kölner Lőr. — **Eperjesen:** — Isépy Gy. — **Ersekujvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztón:** Teodorovits J. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Jolsván:** Kecskésy T. — **Kassán:** Koregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Késmárkon:** Genersisch C. A. — **Komáromban:** Grötschel Zs. — **Léván:** Boleman Ede — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M.-Szigeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Kerstonoschitz A. fiánál. — **N.-Kanizsán:** Prager Béla. — **N.-Károlyban:** Sötér J. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógy. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyházában:** Korányi J. gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Piszatory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszombaton:** Hamallár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. — **S.-A.-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. — **Sümegeben:** Stamborszky L. — **Szathmáron:** Bossin J. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. és Debála Gy. — **Székelyhidon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tarján:** Monó T. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **T.-Ujlakon:** Rozykó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor gyógyszer. Speck J., Peltarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J. — **Zólyomban:** Stech L.

Erdélyország. Kolozsvártt: Valentini A. és Wolf J. — **Brassón:** Fabiek E. és Gyertyánffy J. és fiánál. — **Hátzegen:** Mátéfi B. gyógyszer. — **M.-Vásárhelytt:** Buchner M. — **Szászváros:** Rekert E. K.

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője **Forti László.** Lakása: Buda, ráczv., Ferencz-tér 719. sz.